

[A. M. Hansen.]

ophørte jo, som det ærede Medlem ogsaa oplyste her for et Øjeblik siden, bl. a. paa Grund af manglende Forstaaelse og Tilslutning fra Partiet Venstre, og derved forværredes Assistenternes Avancementsforhold.

Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte saa altsaa rigtigt, da han som Minister fremsatte den Mening, at Forfremmelsesalderen vilde forskyde sig op ad i Løbet af de kommende Aar, saafremt der ikke foretoges Udvidelser i Antallet af Avancementsposter. Dette er ogsaa nu blevet bekræftet af Generaldirektøren for Statsbanerne, der i sin Svarskrivelse, som er optaget i Betænkningen, Bilag 11, Underbilag a. oplyser, at den gennemsnitlige Levealder ved Forfremmelse fra Assistentklassen holdt sig i Aarene 1920—26 paa ca. 45 Aar og den tilsvarende Tjenesteaalder paa ca. 27 Aar, og at de to sidste Aars forholdsvis faa Forfremmelser har bragt disse Tal til at stige med ca. 3 Aar. Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte kunde faa det ud af disse Erklæringer fra Generaldirektøren, at der i Virkeligheden var en Forbedring af Assistenternes Avancementsforhold. Nej, for mig staar det saadan, at Generaldirektøren for Statsbanerne netop bekræfter, at det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte helt og fuldt havde Ret, da han som Trafikminister forudsagde, hvordan det vilde gaa, og derfor kan det ikke andet end vække nogen Forundring, naar man hører det ærede Medlem tale og læser hans Betænkning, hvor han vil hævde, at Assistenternes Avancementsforhold, selv om de ikke er gode, ikke siden 1919 har udviklet sig i ugunstig Retning, og at de i Lovforslaget paaberaabte „ekstraordinære“ Forhold (forud for øvrige Tjenestemandsklassers) saaledes ikke er til Stede. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte modsiger fuldstændig den højtærede daværende Trafikminister af samme Navn. Hvad der er Aarsag til denne Forandring, kan jeg jo ikke vide, men det forekommer mig, at det ærede Medlem har bevæget sig fra Salighedens faste Grund til Partipolitikens mere vildsome Veje.

Hvad derimod det ærede Medlem videre har udtalt her om de andre Tjenestemandsgruppers Avancementsforhold, er jeg ikke uenig med ham i, og mit Parti er ogsaa villigt til at tage alle disse Tjenestemandsgruppers Avancementsforhold op til en velvillig Behandling med en Forbedring af disse for Øje. Men det ærede Medlem har jo selv givet Udtryk for Vanskelighederne ved at løse disse Spørgsmaal nu, naar man staar overfor en

modvillig Regering. Det ærede Medlem siger jo i sin Betænkning paa Side 3:

„Overfor andre af Henvendelserne (Statsbanernes Tegneres og Styrmands) har Mindretallet været i den vanskelige Stilling at staa overfor en modvillig Regering, som ikke vil tage Spørgsmaalene op til Løsning, og uden hvis Medvirken til den rigtige Løsning et Rigsdagsudvalg ikke kan stille noget Forslag, idet man ikke uden en saadan Medvirken vil kunne afgøre, hvorvidt en Avancementsstilling eller et Løntillæg til at bøde paa de daarligere Avancementsforhold vilde være den tjenligste Løsning.“

Heri er jeg enig med det ærede Medlem; og derfor kan jeg ikke tilraade at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3, der tilsigter at yde et Trosttillæg til de af det ærede Medlem omtalte 14 Tjenestemandsgroups Assistentklasser. Jeg kan ikke gøre det, fordi det er min Overbevisning, at en Forbedring af disse Assistenters Forhold bør ske ved Oprettelse af Avancementsstillinger og ikke ved et almindeligt Løntillæg, og det vil efter min Mening være baade i Statens og de paagældende Tjenestemænds Interesse, at en saadan Ordning træffes. Og da det er vanskeligt, som det ærede Medlem selv sagde, for et Udvalg at stille de paagældende Forslag, mener jeg ogsaa, at man maa staa paa det Standpunkt, at man tilsiger en velvillig Behandling af dette Spørgsmaal; men jeg kan ikke tilraade, at man stemmer for dette Forslag.

Derimod kan jeg, som jeg i Betænkningen har anført og begrundet, anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 2, der tilsigter at give Tjenestemandene af Funktionsnærklasserne i Told- og Trafiketatens aarligt Tillæg paa 120 Kr., naar de har gjort Tjeneste i 25 Aar i 15de eller 16de Lønningsklasse uden at opnaa Avancement udover disse Klasser. Det kan jeg tilsige mit Partis Støtte til, og det foreligger ogsaa udtrykt i den af mig skrevne Betænkning.

Jeg maa derfor sige, at det bedrøvede mig at se, at det socialdemokratiske Organ skrev, at det radikale Venstre var med i en Sammenrotning mod Sølvsnorene. Jeg formodede nemlig, at Bladet havde sin Meddelelse herom fra det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte; derfor bedrøvede det mig, thi det er efter min Dom om det ærede Medlem ellers ikke hans Maade at gaa frem paa, og dette var jo i Strid med de faktiske Forhold. Min Betænkning forelaa allerede, inden dette stod i Bladet, og derfor kan det ikke med Sandheden som Baggrund siges, at det radi-